

[Miljøministeren]

skal bruges med stor omtanke, og at de skal holdes borte fra børn. Der er således ingen tvivl om intentionerne med reglerne.

Miljøstyrelsen følger nøje registreringen af de ulykker, børn udsættes for som følge af omgang med kemikalier. Det viser sig, at ulykkerne som regel skyldes brud på reglerne om opbevaring og anvendelse. Et forbud mod salg af sundhedsskadelige produkter til børn og unge kan derfor ikke antages at have den ønskede ulykkesforebyggende effekt.

Ansvar for en forsvarlig anvendelse af farlige produkter i for eksempel ungdomsskoler er institutionernes. Produktmærkning og advarsler er en vejledning for de ansvarlige.»

Spm. nr. S 229

Til *sundhedsministeren* (18/11 87) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren bekræfte professor, overlæge, dr. med. Tom Bolvigs udsagn om, at mængden af ordineret neuroleptica på psykiatriske afdelinger er afhængig af antallet af behandlings- og plejepersonale, og hvad agter ministeren at foretage i den anledning?«

Begrundelse

Udtalelsen af den ledende overlæge på Rigshospitalets psykiatriske afdeling fremsat til Københavns Radio den 10. november 1987 må antages at være korrekt, men også forfærdende set i lyset af, at det nu viser sig, at neuroleptica har flere skadelige virkninger end først antaget. Udtalelsen viser med al tydelighed, at medicinen således ikke gives i behandlingsøjemed, men for at dysse patienterne ned, så en mindre personalegruppe kan klare et større antal patienter.

Det er væsentligt for offentligheden at få oplysning, om ministeren agter at skride ind over for dette medicinmisbrug og derved være med til at forhindre bivirkningsskader.

Foreløbigt svar (30/11 87):

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Til brug for besvarelsen har jeg d.d. anmodet Sundhedsstyrelsen om en udtalelse. Når denne foreligger, vil jeg vende tilbage med en endelig besvarelse af spørgsmålet.

Spm. nr. S 231

Til *industriministeren* (19/11 87) af:

Carsten Andersen (SF):

»Agter ministeren at intensivere arbejdet i Søsportens Sikkerhedsråd med hensyn til sikkerhedsudstyr i fartøjer, og vil en sådan forstærket oplysningskampagne også omfatte mindre erhvervsfartøjer og fartøjer, som lejlighedsvis bruges i erhvervsøjemed?«

Begrundelse

I en besvarelse til Retsudvalget har justitsministeren oplyst, at det ved to konkrete ulykker med efterfølgende politiundersøgelse blev konstateret, at der om bord i det ene fartøj – med 8 ombordværende – ikke forefandt redningsudstyr eller redningsveste, og at besætningen i det andet fartøj ikke bar redningsveste ved kæntringen.

Redningsudstyret syntes klart at være i strid med det af Søsportens Sikkerhedsråd anbefalede udstyr, og det må give ministeren anledning til at forstærke oplysningen om, hvor vigtigt det er med redningsveste om bord og at bære dem i dårligt vejr.

Det er for spørgeren ikke formålet at indføre tvangsmæssige foranstaltninger, men ad oplysningens vej at fastsætte normer, som almindelige ansvarlige bådførere vil overholde.

Svar (2/12 87):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Kommissoriet for Søsportens Sikkerhedsråd er at virke for større sikkerhed for menneskeliv til søs i fritidsbåde i danske farvande og omfatter således ikke erhvervsfartøjer. Det er imidlertid klart, at rådets oplysningsvirksomhed og kampagner også påvirker besætning og ejere af mindre erhvervsfartøjer.

Rådet virker gennem oplysning, bl.a. ved foredrag i søsportsforeninger, deltagelse i bådudstillinger, udsendelse af pjecer og film, herunder OBS-udsendelser i tv, samt deltagelse i kursus- og uddannelsesvirksomhed.

Rådet har i sin oplysning fokuseret meget på brug af redningsvest og livliner og har i flere af sine kampagner specielt henvendt sig til brugere af små både.

Det er min opfattelse, at rådets budskaber er almindeligt kendt af danske søsportsudøvere,